

Kırkıncı Ayetin Gizli Tarihi - Otuzuncu Sayı

Hezekiel On Bir Numara

Jeff Pippenger

2026-09-02

Hezekiel kitabında, Yerus alim'in "kuşatılması", ebedî kaderimizin hangi ölçüte göre belirleneceğini ortaya koyan "işaret"tir; zira canavarın suretinin oluşumuna işaret eder.

"Rab bana açıkça göstermiştir ki, canavarın sureti deneme süresi kapanmadan önce oluşturulacaktır; çünkü bu, Tanrı'nın halkı için, onların ebedî kaderinin kendisi aracılığıyla belirleneceği büyük sınav olacaktır. ..."

"Tanrı'nın halkının müh rlenmeden önce geçmesi gereken sınama budur. O'nun yasasına uyararak ve sahte bir Sebt gününü kabul etmeyi reddederek Tanrı'ya bağılılıklarını kanıtlayanların tümü, Rab Tanrı Yehova'nın sancağı altında yer alacak ve yaşıyan Tanrı'nın mührünü alacaklardır. Göksel kökenli hakikatten vazgeçip Pazar Sebtini kabul edenler ise canavarın damgasını alacaklardır." Manuscript Releases, cilt 15, 15.

Cestius'un 'işareti' sırasında Yerus alim'den kaçan Hristiyanlar, önceden uyarılmış oldukları ve 'işaret' geldiğinde onu tanıdıkları için bunu yaptılar. Canavarın suretinin oluşumunu tanımak, Pazar yasasına götüren "olayları", "hazırlıkları" ve "hareketleri" tanımdır. 'İşareti' oluşturan peygamberlik unsurları, işareten önce anlaşılmış olmalıdır. Cestius kuşatmayı başlattığında, işaretin ne olduğunu öğrenmek için artık çok geçti.

"Hazırlıklar şimdiden ilerlemekte ve canavara bir suret yapılmasıyla sonuçlanacak hareketler sürmektedir. Yerin tarihinde, bu son günler için peygamberlik sözlerinin öngörülerini yerine getirecek olaylar meydana getirilecektir." Review and Herald, 23 Nisan 1889.

Hazırlıklar, Hareketler ve Olaylar

"Hazırlıklar", "hareketler" ve "olaylar", denemeden önce önceden fark edilmelidir.

"Tanrı'nın peygamberlik tarihine ilişkin olarak geçmişte yerine gelmesini belirttiğı her şey yerine gelmiştir; ve sırası geldiğinde henüz gelecek olan her şey de yerine gelecektir. Tanrı'nın peygamberi Daniel, kendi yerinde durmaktadır. Yuhanna kendi yerinde durmaktadır. Vahiy'de Yahuda oymağının Aslanı, peygamberlik  ğrencilerine Daniel kitabını açmıştır; böylece Daniel kendi yerinde durmaktadır. O, tanıklığını taşımaktadır; yani Rab'bin, yerine gelişlerinin eşğinde durmakta olan bizlerin bilmesi gereken büyük ve heybetli olaylara ilişkin olarak g r mde kendisine açıkladığı şeyleri."

"Tarih ve peygamberlikte Tanrı'nın Sözü, hakikat ile yanlış arasındaki uzun süreli çatışmayı tasvir eder. Bu çatışma h l  sürmektedir. Olmuş olan şeyler tekrar edecektir." Selected Messages, 2. kitap, 109.

Onların gerçekleşmesinin tam eşiğinde dururken, “büyük ve ciddi olayları” “bilmek zorundayız.” Eşik, olayları gerçekleştirmelerinden önce anlamamız gerektiğini gösterir.

“Ne var ki, peygamberlik kaleminin sert çizgileri bu huzurlu manzarada bir değişikliği açığa vurur. Kuzuya benzer boynuzları olan canavar ejderhanın sesiyle konuşur ve ‘önündeki ilk canavarın bütün kudretini kullanır.’ Putperestlik ve papalık tarafından sergilenen zulüm ruhu yeniden ortaya konacaktır. Peygamberlik, bu gücün ‘yeryüzünde yaşayanlara, canavara bir suret yapmalarını’ söyleyeceğini bildirir. [Vahiy 13:14.] Suret, üçüncü meleğin mesajında gözler önüne serilen ilk ya da pars benzeri canavara yapılır. Bu ilk canavarla, sivil güçle kuşatılmış, bütün karşı çıkanları cezalandırma yetkisine sahip ruhsal bir teşkilât olan Roma Kilisesi temsil edilmektedir. Canavarın sureti, benzer güçle kuşatılmış başka bir dinî teşkilâtı temsil eder. Bu suretin oluşturulması, barışçıl yükselişi ve ılımlı beyanlarıyla Amerika Birleşik Devletleri’nin son derece çarpıcı bir simgesi olan o canavarın işidir. Burada papalığın bir sureti bulunacaktır. Ülkemizin kiliseleri, ortaklaşa benimsedikleri iman noktaları üzerinde birleşerek, devleti kendi hükümlerini yürürlüğe koymaya ve kurumlarını desteklemeye yönelttiklerinde, o zaman Protestan Amerika Roma hiyerarşisinin bir suretini oluşturmuş olacaktır. O zaman gerçek kilise, Tanrı’nın eski halkına olduğu gibi, zulmün saldırısına uğrayacaktır. Hemen her yüzyıl, Kilise ile Devletin haklarını koruma bahanesi altında Tanrı’ya hizmet etme iddiasıyla bağnazlık ve kötülüğün neler yapabileceğine dair örnekler sunar. Dünya güçleriyle ittifak kurarak Roma’nın adımlarını izlemiş olan Protestan kiliseler, vicdan özgürlüğünü kısıtlama yönünde benzer bir arzu göstermişlerdir. On yedinci yüzyılda binlerce uyumsuz bakan, İngiltere Kilisesi’nin yönetimi altında acı çekti. Dünyevî yönetimlerin dinî tarafgirliği her zaman zulmü beraberinde getirir.” Spirit of Prophecy, cilt 4, 277.

Canavarın sûretinin oluşturulması önce Amerika Birleşik Devletleri’nde, ardından da dünyada gerçekleştirilir.

“Yabancı uluslar Birleşik Devletler’in örneğini izleyecektir. Her ne kadar öncülük eden o olsa da, yine de aynı kriz dünyanın her yerindeki halkımızın üzerine gelecektir.” Testimonies, cilt 6, s. 395.

MS 313 tarihli Milano Fermanı, oluşum sürecinin başlangıcını temsil eder ve aynı zamanda Yedinci Gün Adventistleri için kapanmış kapıyı da tanımlar. Batı’nın Konstantin’i ile Doğu’nun Licinius’u, Ferman’a bir antlaşma evliliğini eklediler; zira Konstantin, Daniel 11’in peygamberlik tarihçesi içindeki altı antlaşma evliliğinden oluşan peygamberlik çizgisinde temsil edilen dördüncü antlaşma evliliğinde, üvey kız kardeşi Constantia’yı Licinius’a verdi. İlk ikisi kuzey ile güney arasındaki savaşlarla ilişkiliydi; sonraki ikisi doğu ile batı arasındaki iç savaşlardı; son ikisi ise papal kilise gücü ile devlet gücünün simgesel evlilikleridir.

Antiochos II Theos, MÖ yaklaşık 252’de Ptolemaios prensesi Berenike’yle (II. Ptolemaios’un kızı) evlenmek üzere karısı I. Laodike’yi bir kenara bıraktı. Seleukos İmparatorluğu’nun antlaşma evlilikleri kuzey kralı ile güney kralı arasında gerçekleştirilmişti; oysa 313 yılındaki antlaşma evliliği doğunun imparatoru ile batının imparatoru arasındaydı.

MÖ 252 yılında Antiochos II Theos’un antlaşma evliliği, Daniel on birin ondan on altıncı ayetlerinde temsil edilen tarihte, bir imparatorluk olarak sonucuna ulaşan Seleukos

İmparatorluğu'nun başlangıcını temsil ediyordu. Seleukos İmparatorluğu'nun son tarihindeki bir başka antlaşma evliliği de, Antiochus III the Great'in kızı Cleopatra I Syra'yı (peygamberlik tarihindeki ilk Cleopatra) MÖ 193 yılında Ptolemy V'e vermesiyle gerçekleştirildi. O sırada Ptolemy V yaklaşık 16, Cleopatra I Syra ise yaklaşık 10 yaşındaydı. Onların evliliği, beşinci Suriye savaşından sonraki diplomatik bir uzlaşmaydı. Daniel on birde kuzey ve güney kralı arasındaki alfa antlaşma evliliği, ikinci Suriye savaşının sonunu işaretlemişti.

Peygamberlik tarihinin son Kleopatra'sı, hem Julius Caesar ile hem de daha sonra Mark Antony ile ilişki kurdu. Julius Caesar'ın MÖ 44 yılında suikasta uğramasından sonra, MÖ 43 yılında İkinci Triumvirlik kuruldu. Triumvirliği üç adam oluşturunuyordu ve bu üç kişiden biri olan Marcus Lepidus, Octavian tarafından bu üçlü birlikten uzaklaştırıldıktan sonra, doğunun Mark Antony'si ile batının Octavian'ı arasında bir iktidar mücadelesi başladı. MÖ 40 yılında Brundisium'da, doğu ve batının bu iki rakibi arasında bir antlaşma yapıldı. Bu antlaşma, Octavian'ın kız kardeşi Octavia ile Mark Antony arasındaki evliliği de içeriyordu. Antlaşma ve ona eşlik eden evlilik sürmedi; Mark Antony, Kleopatra ile ilişkiye girdikten sonra, MÖ 32 yılında Octavia'dan boşandı. MÖ 31 yılındaki Actium Savaşı'nda, doğu ve batının imparatorlukları tek bir güç altında birleştirildi; Octavian da bundan sonra Augustus Caesar oldu; bu, Roma görkemi ve kudretinin doruğunun simgesiydi.

Peygamberlik açısından Daniel on birdeki ilk antlaşma evliliği, Büyük İskender'in imparatorluğunu yeniden kurmak için mücadele eden iki hasım arasındaki düşmanlıklara son verme girişimi olarak kuzey ve güney kralları arasında gerçekleşmiştir. Seleukoslar ile Mısır'daki Ptolemaioslar arasındaki bu ilk antlaşma evliliği, Seleukos ve Ptolemaios krallıklarının alfa antlaşma evliliği idi; bu da aynı iki güç arasındaki omega antlaşma evliliğinin tipini oluşturmuştur. Son, yani omega antlaşma evliliğinde, Mısır tarihindeki ilk, yani alfa Kleopatra, son, yani omega Kleopatra'ya peygamberliksel bağı kuran unsur hâline geldi; onun Marcus Antonius ile olan ilişkisi, Octavia ile Marcus Antonius'un boşanmasının referans noktası oldu. Bu boşanma, doğunun Marcus Antonius'u ile batının Octavianus'u arasındaki yeniden alevlenen düşmanlıkları işaretledi; bu düşmanlıklar MÖ 31 yılında Aktium Muharebesi'nde sona erdi.

MÖ 40'taki Brundisium antlaşma evliliği, doğu ile batı arasındaki mücadelenin alfa antlaşma evliliği idi; tıpkı Laodike ile II. Antiochos Theos'un antlaşma evliliğinin kuzey ile güney arasındaki mücadelenin alfası olması gibi. 313 yılındaki antlaşma evliliği, Mark Antonius ile Octavia'nın alfa antlaşma evliliğine karşı omega idi; tıpkı V. Ptolemaios ile I. Kleopatra Syra arasındaki antlaşma evliliğinin kuzey ve güney krallıklarının omega antlaşma evliliği olması gibi. 313 yılındaki omega antlaşma evliliğine götüren üç antlaşma evliliğinin tümü birbiriyle uyum içindedir ve Milano Fermanı'yla ilişkili peygamberlik karakteristiklerine üç tanıklık sağlar. Birlikte, doğu, batı, kuzey ve güneye ait dört literal antlaşma evliliği, papalığın iki simgesel antlaşma evliliğiyle uyum içindedir.

496 yılında, Frankların kralı Clovis, Clotilda ile evliydi. Clotilda, Burgonya kralı II. Chilperic'in kızı olan bir Burgonya prensesiydi. Babası ile annesi aile içi bir iktidar mücadelesinde öldürüldükten sonra, 493 yılında Frankların kralı I. Clovis ile evlendirilmeden önce amcasının himayesinde yaşadı. O Katolikti; yani Roma Kilisesi'nin İznikçi/ortodoks imanına bağlıydı. Bu

durum onu, o dönemin Aryan Hristiyan olan diğer birçok Cermen kraliyet ailesinden ayırıyordu. Annesi Caretena Katolikti ve Clotilda bu iman içinde yetiştirildi. Clovis'i putperestliği terk edip Katolik vaftizini kabul etmeye ısrarla teşvik etmesiyle hatırlanır; daha sonra onun 496'daki ihtidası, Fransa'nın ve Batı'daki sözde Hristiyanlığın erken tarihindeki en önemli olaylardan biri olarak kabul edilir.

Clovis, Tolbiac Savaşı'nı kazanması hâlinde Clotilda'nın Katolik imanına geçeceğine ve vaftiz edileceğine dair adakta bulundu. Alemanni kralı öldürüldü, orduları dağıldı ve Franklar zafer kazandı. Zaferden sonra Clotilda, Reims Piskoposu Remigius'un Clovis'e öğretim vermesini sağladı; ardından Clovis, savaşçılarından birkaç bin kişiyle birlikte vaftiz edildi (geleneksel olarak M.S. 496 Noel Günü'nde).

Clovis, Frankların kralıydı; bu, modern terimlerle Fransa kralı demektir. Sonunda putperest dinlerinden vazgeçip Katolikliğe dönecek olan Avrupa krallarının ilki oldu. Bu nedenle Clovis, "Katolik Kilisesi'nin en büyük oğlu" sayılır ve Fransa'ya da "Katolik Kilisesi'nin en büyük kızı" denir. Papa II. Ioannes Paulus, 1980 yılında Fransa'yı ziyaret ettiğinde, "Fransa, Kilise'nin en büyük kızı, vaftizine sadık mısın?" diye sormuştur.

Clovis'in İznikçi Katolikliğe dönüşümü, 538 yılındaki simgesel antlaşma evliliğine varacak olan simgesel bir düğün alayının başlangıcını işaret eder. Clovis ile yeryüzünün krallarıyla zina eden fahişe arasındaki simgesel antlaşma evliliği, Daniel on birinci bölümdeki önceki dört antlaşma evliliği tarafından tipolojik olarak önceden gösterilmişti. Clovis, Roma kilisesine askerî ve ekonomik destek sağlayan ilk Avrupa kralıydı; bu nedenle Daniel on birinci bölümdeki tarihin içinde temsil edilmektedir.

Onun tarafından kollar dikilecek; kuvvet mabetini kirletecekler, ve günlük kurbanı kaldıracaklar, ve ıssız bırakan iğrenç şeyi yerleştirecekler. Daniel 11:31.

496 yılında Clovis, papalığın iktidara yükselişi sırasında ona yardım etmek üzere Avrupa'daki siyasî yapıların "ayağa kalkmasının" başlangıcını işaret eder. Bu, simgesel bir evlilik alayının başlangıcını işaret eder. Ayetteki "kollar" ayrıca, hem putperest hem de papalık Roma'sı için Roma şehri olan "gücün kutsal mekânını" da kirletecekti.

İki Mabet'in

Daniel kitabında "tapınak" olarak çevrilen iki farklı İbranice sözcük vardır. İbranice 'miqdash' ve 'qodesh' sözcüklerinin her ikisi de "tapınak" olarak çevrilir; ancak qodesh yalnızca kutsal bir varlığı ifade edebilirken, miqdash bağlamın belirlediği üzere kutsal ya da kutsal olmayan bir tapınağı ifade edebilir.

Otuz birinci ayette geçen "güç mabeti", 'miqdash'tır ve Roma'nın gücünün mabetini temsil eder; bu da hem putperest hem de papalık Roma'sı için Roma şehriydi. Octavianus'un imparatorluğu birleştirdiği Actium Muharebesi'nden itibaren, putperest Roma, Daniel on birinci bölüm yirmi dördüncü ayetin yerine gelişi olarak üç yüz altmış yıl boyunca (bir vakit) yenilmezdi.

Eyaletin en verimli yerlerine bile barışçı bir tavırla girecek; atalarının da, atalarının atalarının da yapmadığını yapacak; ganimeti, yağmayı ve serveti aralarında dağıtacak; evet, kalelere karşı düzenlerini tasarlayacak, ama ancak bir süreliğine. Daniel 11:24.

Putperest Roma, Roma şehrinden hüküm sürdüğü zaman yenilmezdi; ancak Konstantin 330 yılında başkenti Konstantinopolis'e taşıdığına, yirmi dördüncü ayetteki “zaman” yerine gelmiş oldu. Daniel yedi'deki üç boynuzun sonuncusu (Gotlar) şehirden çıkarıldığında, papalık Roma'sı 538 yılında peygamberlikçe Kutsal Kitap peygamberliğinin beşinci krallığı olarak tahtı devraldı. Gotlar Roma'yı kuşatmışlardı, fakat nihayetinde Justinianus'un generali Belisarius şehri güvence altına alınca geri çekildiler. Ardından Roma kilisesi, Napolyon papanın görevine son verdirip onu 1798'de sürgüne gönderene kadar bin iki yüz altmış yıl boyunca mutlak şekilde hüküm sürdü.

Roma, “gücün kutsal yeri”, “kirlatildi” (“kirlatildi”, yani “yaralandı ya da çözülüp dağıldı” anlamında), şehir aleyhine süregelen savaşın “kolları” aracılığıyla; bu savaş başlıca Vahiy sekizinci bölümün ilk dört borazanıyla temsil edilmektedir.

496 yılından sonra gelişen tarih, Roma şehrinin, Roma İmparatorluğu'nun gücü ve görkeminden Roma Katolik İmparatorluğu'nun gücü ve görkemine dönüşürken kirlatildiğine tanıklık edecekti. Bu kollar, pasajda “günlük” sözcüğüyle temsil edilen putperestlik dinini, İznik Katolikliğinin dinini benimsedikleri için ortadan kaldıracaktı.

Vouillé Muharebesi'nde Clovis, Alaric II idaresindeki Ariusçu Vizigotları yenilgiye uğrattı ve Akvitanya'yı ele geçirdi. Zaferin ardından, 508 yılında, Doğu imparatoru I. Anastasius (Konstantinopolis'te) Vizigotlar üzerindeki zaferinden dolayı Clovis'i onurlandırdı. Tours'lu Gregorius, Anastasius'un Clovis'e onu konsül tayin eden resmî belgeleri gönderdiğini söyler. Tours'da, Aziz Martin'in kilisesinde, Clovis mor bir tunik ve pelerin giydi, başına bir diadem koydu, dışarı çıkıp at sürdü ve halka altın ile gümüş saçtı. Gregorius, o günden itibaren onun konsül diye selamlandığını ve Roma imparatoru tarafından Clovis'in batıda meşru bir Hristiyan kral olarak tanındığını söyler. Kendisi, Konstantinopolis'in de karşı çıktığı Ariusçu Vizigotları kırıp geçirdiği için ödüllendirildi. 508, Doğu'daki imparatorun Katolik Frank kralını alenen onurlandırdığı yıldır—tek bir sahnede kilise, zafer ve Roma meşruiyeti. 508, Ariusçu Vizigot yönetimini yıktıktan sonra Frank Katolik krallığının Galya'da hâkim Katolik güç olarak ayakta durduğu yıldır. Clovis, Ariusçu krallıklara karşı İznikçi Katoliklik uğruna savaşan ilk büyük barbar kraldır ve bu sebeple Fransa'nın “Kilisenin en büyük kızı” rolünün prototipidir. Clovis, 496'dan 508'e kadar olan dönemi temsil eder ve simgesel evlilik antlaşmasının alfa simgesidir. 508'den 538'e kadar olan otuz yıl ise, alayın omega simgesi olan Justinianus tarafından temsil edilir.

538'de “kollar”, papalık gücünü 1260 yıl boyunca yeryüzünün tahtına yerleştirdi. 496'da başlamış olan evlilik alayının sonunda, simgesel antlaşma evliliği işte o zaman tamamlanmış oldu. 1798'de ise, Roma papası ile Fransa'dan Clovis arasında başlamış olan antlaşma evliliği, Fransa'dan Napolyon'un generaline papayı tutsak ettirerek papalık gücünü boşamasıyla feshedildi.

496 yılında evlilik alayına başlamış olan alfa simgesel papalık antlaşma evliliği, 538'deki Pazar yasasında tamamlandı ve bundan sonra, Daniel on birdeki diğer her antlaşma evliliği gibi, 1798'de feshedildi. Vahiy, Avrupa kralları ile Katolikliğin papaları arasındaki papalık evlilik ilişkisine

ekleme yapar; zira Vahiy on ikideki ejderha hem Şeytan'ı hem de putperest Roma'nın krallarını temsil eder.

“Böylece ejderha, öncelikle Şeytan'ı temsil etmekle birlikte, ikincil anlamda putperest Roma'nın bir simgesidir.” Büyük Mücadele, 439.

Vahiy'de Yuhanna bize kralların (ejderhanın) Katolikliğin deniz canavarına verdiği üç şeyi bildirir.

Gördüğüm canavar parsaya benziyordu; ayakları ayının ayakları gibiydi; ağzı da aslanın ağzı gibiydi; ejderha ona kendi kudretini, tahtını ve büyük yetkiyi verdi. Vahiy 13:2.

496 yılında Avrupa kralları, askerî kudretleri ve ekonomik destekleriyle simgelenen “güç”lerini papalık canavarına vermeye başladılar. İmparatorluklarının başkentini 330 yılında Konstantinopolis'e taşımışlar, böylece Roma kentini papalık otoritesinin “tahtı” olarak bırakmışlardı. Bundan sonra “kollar”, 533 yılında Justinianus'un fermanıyla papalık kilisesini bütün kiliselerin başı olarak tanımladı. Bu ferman, papalığın sapkın olarak nitelediği kimselere zulmetmek üzere onların askerî kudretinin kullanılmasını da kapsıyor; böylece onların sivil “yetki”si papaların eline verilmiş oluyordu.

Papalık ile Avrupa kralları arasındaki alfa antlaşma evliliği, 496 yılında Kloviz ile başladı. 508 yılına gelindiğinde, ülkenin yasal dini olan putperestlik bir yana bırakılmış ve onun yerine İznikçi Katoliklik dini geçirilmişti. 533 yılında Justinianus, papalığı bütün kiliselerin başı olarak tanımladı ve kendi tahtlarının yasal yetkisini papalık gücüne teslim etti.

Alfa ve Omega Tahtı

330 yılında Roma şehri, Mesih'in ikinci gelişinde ateş gölünde yok edilinceye dek oturacağı Roma kilisesinin ellerine bırakıldı. 538 yılında ise papalık tahtı üzerine resmen yeniden oturtuldu; böylece 330'dan 538'e uzanan tarih, alfa bir kürsü ile başlayıp omega bir kürsü ile son bulan peygamberlik dönemi olarak tanımlanmaktadır. Bu dönem, Kutsal Kitap peygamberliğinin dördüncü krallığının (Pergamos) sona erişini, 330'da başlayıp Tiyatira'nın gelişiyi 538'de son bulan kademeli bir çöküş olarak temsil eder. Hem Batı hem de Doğu Roma, 538'in ötesinde de yavaş çözümlüşlerini sürdürdüler; ancak dönem, 330 yılında Roma şehrini temsil eden kürsünün papalığa verilmesiyle başlamış ve 538 yılında bu kürsü, yalnızca şehir üzerinde değil, şehrin temsil ettiği krallık üzerinde de bir taht hâline gelmiştir.

330'dan 538'e kadar olan dönem, papalığın güçlendirilmesinin “sekiz” işaret taşı tanımlayan belirli bir peygamberlik dönemidir. Bu sekiz adım, yakında gelecek olan Pazar yasasında papalığın ölümcül yarasının iyileştirilmesinde tekrar edilmektedir.

Sekiz adımın ilki, Roma şehrinin papalık gücüne verilmesiydi; sekizinci adım ise şehrin Kutsal Kitap peygamberliğinin beşinci krallığının tahtı olarak verilmesiydi. Bu, 538'i makam olarak ve “önceki yedi adımdan olan sekizinci adım” olarak tanımlar. İlk adım makamın verilmesiydi ve sekizinci adım da makamın verilmesiydi; böylece 330'daki ilk adım alfa, 538 ise omega olur. İki makam, ortadan kaldırılan üç boynuz, kaldırılan gündelik, Kloviz'in ihtidası ve Jüstinyen'in fermanı, evlilik alayını ve nihayetinde evliliğin kendisini tanımlayan toplam sekiz adıma denktir.

1798 yılında, 538’de papalığı tahta oturtmuş olan ve on Avrupa kralını temsil eden güç olan Fransa, papalığı aynı tahttan indirdi. 538’den 1798’e kadarki tarihte temsil edilen alfa antlaşma evliliği, papalık gücünün Vahiy on yedideki on kralla olan omega antlaşma evliliğini simgeler. 496’dan 538’e uzanan evlilik alayı, Amerika Birleşik Devletleri’nin son sekiz başkanıyla uyumlu sekiz adımı simgeler. Kloviz ve Fransa, on Avrupa kralının simgeleridir. Yakında çıkacak Pazar yasasında Vahiy on yedinin on kralının baş kralı hâline gelecek olan Amerika Birleşik Devletleri’ni temsil ederler.

Daniel on birinci bölümdeki önceki beş antlaşma evliliği, son günlerin altıncı ve nihai antlaşma evliliğiyle uyum içindedir. Kuzey ile güneyin alfa ve omega antlaşma evlilikleri, gelinin güneyden olanını alfa olarak tanımlar; omega ise kuzeyden bir gelindir. Putperest Roma’nın antlaşma evliliklerinde, doğudan olan alfa gelin batıya verildi ve 313 yılının omegası batıdan bir gelindi. Bu dört evlilik, peygamberlik bakımından, ilk Kleopatra ile son Kleopatra tarafından birbirine bağlanmıştır. Papalık Roma’sının simgesel antlaşma evliliği, damadı, geliniyle—Roma’nın kızıl kadınıyla—birleşen on krallı peygamberlik bir konfederasyonun baş kralı olarak temsil etmekteydi. Boşanma, 1798 yılında on kralın baş kralı tarafından gerçekleştirildi.

313 yılındaki antlaşma evliliği, papalık gücünün Amerika Birleşik Devletleri ile—Vahiy on yedinci bölümün on kralı arasında başlıca kral; Fransa’nın iki boynuzlu gücüyle tipleştirilen iki boynuzlu bir güç—yapacağı son antlaşma evliliğini temsil eder. Clovis ile 496 yılında başlayıp nihayetinde 533 yılında Jüstinyen’in fermanına ve 538’de papalığın tahta çıkarılışına yol açan tarih, 1989’dan Pazar yasasına kadar olan tarihi temsil eder.

Bu hususları bir sonraki makalede sürdüreceğiz.